

KÖZÉRDEK

előfizetési ára:

Egy hóra 1 ft 80 kr.
Negyedévre 5 " "
Félévre 10 " "
Egy évre 20 " "

Megrendelések postautalvánnyal legcélszerűbben eszközölhetők.

Az előfizetési pénzek a „KÖZÉRDEK” kiadó-hivatalához, Budapest, egyetem-utca 4. szám (Franklin-társulat épületében) intézendők.

Könyvtáraknak szálalék nem adatik. A „KÖZÉRDEK” kiállítására, melyet a Franklin-Társulat magyar irodalmi intézet és könyvnyomda eszközöl, izlés és elegancia tekintetében a hazai sajtóban egyedül áll s a legelső francia és angol lapok mellé sorakozik.

A „Közérdek”

kiadó-hivatala, Budapest, egyetem-utca 4. sz.

Budapest, márczius 31.

A fűsítő magában véve csak kiindulási pont, de nem lételem, nem létező egy kormány néve, mely magának a szokottnál nagyobb missiót vállalt, s élete fonálának nyújtogatását kielégítő célnek nem tekintti. Ez volt nézetünk az új fordulat kezdetén. az ért háttérözöttan kifejezték azon óhajunkat, hogy az új helyzet urai ne mulasszák el, némi pozitív tartalmat s adni a meginduló pártalkulásnak. Tartottunk tőle, hogy ha a nagy közönség vakon, minden határozott irány és program nélkül, így frázisbefolyás alatt neki viték egy általános pártalkulási processusnak, ennek követelménye vagy a szellemi chaos, vagy — a mi még említi is rosszabb — az eszmék tökéletes stagnációja leend.

A mitől tartottunk, megtörtént. Az új kormányférfiak időközben vezetésük kitarását a választások utáni időkre halasztják, azonban ennek dacára tömegesen megcsináltatták országosra a fűsítőt, küldték magoknak a bizalmi szavazatokat az ország minden részéből azon nagyszerű terveikért, melyeket ma még senki sem ismer. A fűsítő eszméje egy igen alkalmas títulus bibendi szerepét játsza az országban; számszámra tartatnak a pártgyűlések, ezerszámra mondatnak a beszédek, tízezerszámra fogyasztanak a terítékek, ürittetnek a poharak, declamálnak a nagy hangú toaszto. Mindez magában véve ártatlan, habár nem egészen olesó mulatság s ám teljék benne öröme azon uraknak, kiknek a politizálás és toasztozás szenvedélyök. Csak azt ne képzeljék valamiképp, hogy ez a fusionalis actió, melyben oly nagy szerepe van a titoldnak, toroknak és gyomornak s oly szerény szerep jut az agyvelőnek. valami nagy dolog, valami olys, mely gazdagítja politikai és társadalmi eszméink tárházát s előkészíti az állam és nemzet regenerációját.

A fusionalis mozgalom — s ez nevezetes jelenség — eddig egyetlen eszmét nem producált; sőt egynehány helyen, a hol valakinek eszébe jutott, hogy talán illő volna az új pártot bizonyos elvek és eszmék alapján alakítani meg, az irányban tett — tulajdonképp maguktól értendő — indítványok gúnyosan ledorongoltattak. Így is merészelne ma még valaki gondolkodni, hisz ott van a fűsítő, megmenni az a hazát!

Mi e felfogásban nem osztozunk. Mi nem reméljük a hazza megmentését s közügyeinek egészséges fejlődését oly párttól, mely csak eszik, iszik és szavaz, — de nem gondolkodik. Az ily módon egybecsődített óriási lomha tömegnézetünk szerint nem is párt a szó valódi értelmében, hanem csak conglomeratum, mely az első nagyobb lökése darabokra fog oszolni. Az egész mozgalom, melyet egyébiránt egyes társas körök, politikai kaszinók tagjai minden mandatum nélkül vezetnek, olys valaminek tartjuk, a mi a jövő alakulásának egyáltalán nem praenudicál, minthogy elvekről szó sehol sincs, — hanem egyszerűen sanctioját képezi a régi elavult pártkeretek örövendetes lerombolásának. Szóval a fűsítő befejezése egy épen nem örövendetes multnak, de épen nem kezdete még egy jobb jövőnek.

A fusionalis mozgalom leple alatt azonban lappang egy másik mozgalom

is, — s ez már nem oly ártatlan természetű, mint az alkalmi ebédek és a bizalmi szavazatok. Az egyes coteriák ugyanis igen alkalmasnak tartják a pillanatot érdekeik hathatós előmozdítására. A coteriák többnyire csendesen működnek, néhány kolompus vezető a tömeget, ez megindul bizonyos irányban, az eredmény majd az országgyűlési és megyei választásoknál fog kitünni. Itt-ott azonban mérszebben emelik fel fejüket a coteriák érdekei. Hontban, Háromszékben a volt baloldali egész nyíltan az eddigi főispánok elmozdítását s az ő kedvenc emberének kinevezését jelöli ki, mint a fűsítő feltételét. Az illető urak, ugy látszik, megelégedtek arról, hogy a mit ők az ő párt-clubbjaikban tesznek, az mind igen szép, sőt mulatságos is lehet, de hogy ők minden mandatum nélküli egyszerű honpolgárok, kiknek legkisebb jogosultságok sincs arra, hogy a kormányzatba és az adminisztrációba beleavatkozzanak. Elég baj volt, hogy az országgyűlés s ennek egyes pártjai nyolcz éven keresztül folytonosan beavatkoztak a kormányzásba, az elkövetett hibák nagy része a hivatalban belekontárkodás eredménye volt. Most már csak az hiányzik, hogy a gyönyörű praxis a vidéken is lábra kapjon, s az ottani pártclubbok is részt vehetjenek maguknak a kormányzatban. Ha ily progressióban haladunk, akkor nem sokára csakugyan kivergődünk az „ázsiai” állapotokból, — már t. i. a mennyiben afrikai, sőt talán ausztráliai állapotok képeznek hazafias igyekezetünk célpontját.

A hiv. lap következő legfelsőbb köziratot hozza: Vallás- és közoktatási miniszter előterjesztése Metianu János, esperes, utóbb archimandrita és nagyváradi püspök helynöknek az aradi görögkeleti egyházmegyei zsinat által ugyanazon egyházmegye görögkeleti román püspökévé történt megválasztását cenzell megerősít. Kelt Bécsben, márczius hó 23-án. F. K. R. József, s. k. Trefort Ágoston, s. k.

Széll Kálmán pénzügyminiszter a szt.-gotthárdi választókerületben egyhangulag képviselővé választottat.

Perczel Béla igazságügyminiszter a bonyhádi választókerületben egyhangulag képviselővé választottat.

Péchy Tamás közlekedési miniszter, e hó 27-kén jelent meg Abaujmegye szikszói kerületben volt választói körében s a képviselői jelöltséget ugyanott ismét elfogadta. A választás április 14-én lesz. Péchy tegnap érkezett vissza Budapestre.

A szabadelvű-párt ma esti értekezletét Grove elnök megnyitván, bemutatta azon iratokat, melyek az utóbbi értekezlet óta a párthoz érkeztek. Három irat olvastatott föl, mely az új pártot üdvözli. Ezután bemutatá elnök a jobboldali ellenzékhez csatlakozott volt Deák-párti képviselők következő átiratát: „Igen t. elnök ur! A parlamenti pártok alakulása folytán a volt Deák-pártnak és balközépnek egységes kormánypárttá lett egyesülésével szemben, alólítottak független állást foglaltak, és meggyőződésüket követve, a báró Sennyey Pál által f. hó 3-án jelzett álláspontra helyezkedvén, külön párttá alakultak.

Ezen eltérő pártállások folytán alólítottak a fentemlített alapon egyesült országgyűlési szabadelvű párt körébe alakított eddigi Deák-körnek tagjai ezenül nem lehetnek.

E szerint van szerencsénk a t. körölnökséget kilepésünkről értesíteni. Midőn ezt teszszük egyszerűen megkérjük t. képviselő társainkat, kikhez e sorok intézve, sziveskedjenek minket baráti jó indulatukban és collegialis rokonszenvükben ezenül is részesíteni, mely érzelmeink szívélyes viszonzásáról őket teljes öszinteséggel biztosíthatjuk.

Fogadját t. elnök ur őszinte tiszteletünk biztositását, melylyel maradtunk (Következnek az aláírások) b. Sennyey Pál, Liptay Béla, Kubinyi Árpád, Kondorosy György, Kardos Kálmán, Földváry János, Mihálovics Károly, Molnár Pál, Hedry Ernő, Ibrányi Lajos, gr. Károlyi Albert, Hoffmann Pál, gr. Apponyi Gyula, Tarlóczy Béla, Kazinczy István, Peskey István, Vécsey József, gr. Bánffy György, gr. Hunyady László, Palkovics Károly, Késnárky Károly, Szegényi László, Lipovicsky Sándor, Mádai Sándor, Divald Adolf, gróf Csáky Gyula, Máriássy Béla, Bathányi Zsigmond, Justh Kálmán, Kajuch József, Ori Jenő, Boldizsár József, Urményi Miksa, Szentmiklóssy Pál, Goda Béla, Beóthy Ákos, gróf Teleky Sándor. A párt tudomásul vévén a levelet, Tiszta a Kálmán indítványára megbízva az elnökséget, hogy a sziveslyes levélre hasonló választ intézzen.

Ezután tárgyalás alá került a néptantók nyugdíjazásáról szóló tjavaslat, melyet a párt Trefort miniszter, Zichy Antal

és Molnár Aladár nyilatkozatai után elfogadott.

Simonyi Lajos b. miniszter jelenti, hogy közlekedésről bemutatja a kereskedelmi codeltet s annak külön bizottsághoz való utasítását kéri. Elfogadtatik.

Tiszta Kálmán belügyminiszter arra kéri a pártot, hogy a színházi bérházra vonatkozó tjavaslatot az osztályoktól utasítsa. Ez elfogadtatik. Gyecy Kálmán a képviselőház elnöke figyelmezteti a pártot, hogy a legközelebbi ülésben több bizottságba tagok választandók, mire az értekezlet véget ért.

Krassómegye mai közgyűlésén, mint lugosi táviratunk jelenti, az országgyűlési pártok fűsítő fölött örömet fejezte ki, a kormánytán táviratlag bizalmat szavazott s támogatását felajánlotta.

A pozsonyi kir. törvényszék területéhez tartozó bírók és tisztséki hivatalnokok, hivatközvasulyos anyagi helyzetükre, drágasági pótlék engedélyezése végett folyamodtak az igazságügyminiszterhez. Mint a „Magyar Politika” hallja, az igazságügyminiszter leiratban megmagyarázván (amit bírói személyeknek amugy is tudni kellene) hogy az 1869. törvény szellemében a miniszternek nincs is joga a bírói kar egyes tagjait, vagy kisebb-nagyobb részét bármely kedvezményekben részesíteni; utalván tehát arra, hogy a kérelem a törvény szellemével ellentétes, azt egyenesen elutasítja. Atalán a folyamodó bírók és hivatalnokok néve a miniszteri leirat arra is utal, hogy azon pillanatban, midőn a kormány az ország pénzügyi állapotainál fogva a hivatalnokok számát lezállítani kénytelen, mely inconvencián ily kérelem azok részéről, kik hivatalban már dásúrók voltak.

Beust gr. nagyköveti állása Londonban a bécsi „Tagblatt” híre szerint meg lenne ingatva, s nem Andrassy az, ki ezen utolsó csapást mérí eldöje fejére, hanem Giska úr. Giska ugyanis nevezett lap szerint a leberg-vezernövi vasúthoz való viszonyat illetőleg Beust leveleire hivatkozott. B.ust el is ismerté, hogy Giskának a 100,000 forint felvétele megadta a felhatalmazást, mivel a polgár-miniszterium megalkulását állami szükségnek tekintette. Azon levelet, melyről Giska szólt, a legfelsőbb körökben talán ismeretesekké lettek, s azt tartják, hogy e levelekről büntetésül demissiójának beadására kényszerítik.

Konstantinápolyi levelezőnk azon pár nappal ezelőt közölt híret, hogy Németország konstantinápolyi követe Zichy Ferencz gróf tőrekvésit a vasuti kérdésben erősen támogatta, a „P. Lloyd” bécsi távirata is megerősíti.

Bécs márcz. 30. (Ered. lev.) Berlinből azon épen nem jelentéketlen vagy érdekelni hirt veszzük, hogy Koudell római német követ parancsot kapott Velenczébe utazni azon állítólagos czélból, hogy Ferencz József ő felségét üdvözölje, tulajdonképp pedig azért, hogy a történéndöket szemmel tartja; azonban néhány nappal ezelőt e parancsot annyiban visszavonták, a mennyiben most már Koudell szabad akarataira van bízva Velenczébe elmenni, ha czélszerűnek találja.

Budapest, márcz. 31.

A fővárosi javadalmi díjgyezők kérdésében a belügyminiszter és a főváros közt fenforgott vizsaly a lapokban még ma is napi renden van; noha a kérdés a fővárosi tanács tegnapi határozata folytán, ha nem is a végleges megoldás, de a kiegyenlítés stadiumába lépett. A tanács, mint tudjuk, maga indítványozta a közgyűlést, hogy a későn érkezett miniszteri rendelet a fővárosi törvény 4. §-a alapján érvénytelennek tekintessék. Tegnapi ülésben azonban föladata a tanács ezen merv álláspontját, s a municipális közegekkel szokatlan loyaltitással azt véleményezé, hogy a főváros fogadját el a belügyminiszter rendeletét s kérje meg egyuttal az országgyűlést, hogy hozzon törvényt oly közigazgatási törvényszék alakítására, mely a municipiumokat s ezekkel egyuttal a fővárosi tanácsot is megszabadítsa a kétértelmű törvény-magyarázat viraszó gondjairól.

E kérdésben mi már jelezte véleményünket. Szerintünk a fővárosi törvény 4. §-a nyilvános azt rendeli, hogy a kormány a főváros által hozzá megerősítés végett fölterjesztett minden határozatra 40 nap alatt tartozik nyilatkozni s későbbi nyilatkozata a főváros határozatától többé sem nem módosíthatja, sem meg nem semmisítheti. A törvény 10. §-ában említett tárgyakra néve szinte 40 nap alatt kell a kormánytán nyilatkozni; mert e szakasz egy árva betével sem mondja az ellenkezőt; sőt világosan decretálja, hogy a főváros az ott megjelölt tárgyakra vonatkozó határozatait is köteles a kormánytán megerősítés vagy engedély végett fölterjesztetni. Az „engedély” és „megerősítés” közt törvényeink semmi legkisebb oly jogi megkül-

önböztetést nem ismernek, melyre a belügyminiszteri nézetet biztosan alapíthatnánk. Az pedig kétségtelen, hogy „minden határozat”-ban a 10. §-ban foglalt tárgyakra vonatkozó határozatok is bennfoglaltatnak; mert a törvény sem veszi ki őket. Végül nemcsak a törvény világos szavai, hanem a törvény szelleme is határozottan a mi nézetünket támogatja. A törvény 4. §-ában rejltó intenciója más nem lehetett, mint hogy a kormány bizonyos idő alatt nyilatkoztassa ki akarát mindazon tárgyakra néve, melyek hozzá mint végleg intézkedő hatalom elé a fővárosi törvényhatóság részéről fölterjesztettek; egy bizonyos határidő kitűzése azért volt szükséges, mert a kormány a törvényhatóság működését könnyen paralyálhatta, vagy lehetlenné tehetné, ha ennek határozataira kellő időben nem nyilatkoznék.

E nézetünkben a belügyminiszteri leirat törvénymagyarázata s t. laptársainknak erre, és nem a törvényre alapított véleménye sem ingathattak meg bennünket.

„Két kulacs! istenem vagy, hódolok törvényednek”, így fohászodhatott fel a „P. Napló”, midőn a belügyminiszteri leiratról szóló cikke megírásához ült. S t. laptársunk hü védszelleme, a két kulacsosság, hatalmasan megsejté őt nehéz földartában. Évek óta számtalan jelt adta már a „P. Napló” annak, hogy mennyire káprázik szeme az igazság tiszta fényétől, s mennyire irtózik a meggyőződés határozott hangjától: de ebbeli fogatkozásának érdekesebb jelt még soha nem adta, mint ma. Ma fényesen bebizonyítja a „Napló”, hogy az igazság nem egy, hanem kettő. Hasáb száma sorolja fel az indokokat a belügyminiszter rendelethe s a főváros határozata mellett, aztán úgy véli, hogy „ezen argumentumok alapján pro és contra elvitatáhatni napokig”, végül önértelme kijelenti: „igazolható mind a kormány, mind a főváros felfogása.” Tehát igazva van a belügyminiszternek is, a fővárosnak is. De igazunk van nekünk is.

A pártalkulás fölött heves vita folyik a „P. Lloyd” és a „Hon” közt. A „P. Lloyd” egyik közelebbi cikkében azon óhaját fejezte ki, hogy vajha mielőbb bekövetkeznék azon nap, a mikor Sennyey b. rendkívül tehetségének közügyeink vezetésében a megfelelő hatáskör osztályrészül jutand. S egyszersmind azon reményét hangozotta a „P. Lloyd”, hogy Sennyey báró s a jobboldal nem sokára ismét egyesülni fognak.

T. laptársunk nyilatkozatára a „Hon” hamar eljáratott félhivatalos dühével neki rontott a „P. Lloyd”-nak, s a névtelenség peccjától lovgatlatlanul feltörve, egyenesen Falkot támadta meg a „Lloyd”-rintett cikkéért. Fialat kormány-pártisághoz nem illő hetykeséggel szemére veté a „Hon” Falknak, hogy miként merészel a mostani pártfűsítői háskör gondolkozni, mint ő, általában oly modorban szól a „Hon”, — melynek jellemzésére elég a lap következő szavait idéznünk: „Valóban csodálkozunk Falkon, ő eddig tapintatos politikusi volt, habár tapogatózó; ne vegye ez utóbbi tehettségét oly messze, hogy az előbbt egészen elveszítse. Es ráadásul az öszinteséget és megbízhatóságot is!”

A „Hon” e támadására következő válasza ad a „P. Lloyd”: „Természetellenessé találjuk a „Hon” ellenséges magatartását s valóban bámulatlatlót el bennünk a hang, melyet a lap megpendít a melyet egyelőre véletlenségből eredőnek nem számdekosnak akarunk hinni; ha e fölvetésünk jövőben tévesnek mutatkoznék, e pontra nézve is lesznek megjegyzéseink. A „Hon” azt hozza fel, hogy a „szabadelvű” párt ellenzai a hivatalnokoknak a municipiumokban való kinevezését, mig Sennyey azt pártolja, mi mellett a „Hon” mindjárt oly szives megenlékezni, hogy a „Pester Lloyd”, mely talán némi jogosultsággal szintén a szabadelvűk közé sorozható évek óta szintén az utóbbi nézetet védte és — ezt azért teszszük hozzá, hogy a „Hon”-nak öszinteségünkről szolgáltatassuk bizonyosságot — még e ma is v é d i. Honnan veszi a „Hon” azt a jogot, hogy oly apodicticus hangon hirdesse, hogy a szabadelvűpárt — tehát az egyesült Deák-párt és baloldal — a hivatalnokok kinevezését nem helyesli, — nem tudjuk. A pártnak magának még nem volt alkalma erről nyilatkozni, de arról biztosíthatjuk a Hont, hogy a hivatalnokok kinevezésének kedvező nézetünkben az egykori Deák-párt igen számos s igen előkelő tagjai ösztöztak, kik ma a szabadelvű párt dűsége. Ha valamikor ezek is hasonló kérdések napirendre kerülnek, akkor — erről biztosíthatjuk a Hont — a Pester Lloyd fog azokkal szemben — egyedül saját meggyőződését követve — tisztán és határozottan állást foglalni, a mint azt a Deák-párttal szemben is mindig tette, akkor is, ha nézeti a pártval nem egyeztek. De hogy oportunnus-e már most előtérbe hurcolni oly részletes kérdésekre vonatkozó lehető nézetelutéréseket, melyek rögtön tárgyalására semmi sem kény-

serit; előmozdíthatja-e ez az új párt megszilárdulását, melyet oly gondosan iparkodnak minden zavarástól megóvni: erről ítéljenek azon tisztelt collegáink magok, kik azelőtt a balközéphez tartoztak. Mi részünkről ily discussiót ez idő szerint nem óhajtunk, de nem is fogunk az elől kitérni, ha mások kívánatosnak találják.

A velencei találkozás.

Velence, márcz. 29.

A mai híreket különösen az ultramontan lapok agyarkodásai teszik érdekesekké. Egészen feltűnő, hogy a német császár jövetelt az ultramontan körök sokkal nyugodtabban látszanak elírni, mint ő felségét, a mi királyunkét. Ez különben csak az ő megühsült reményeik nagyságát jelzi. Ugyanis különös figyelmet véltet tulajdoníthatni a polgári házasság kérdés körül Ausztriában és Magyarországon történt eseményeknek, s e miatt reményeik utolsó horgonyát az uralkodó egyéniségebe vetették. Ezen reményök erős volt, s innen most a kitörés hangjának erőssége, a melyben osztozó társuk a szélső ellenzék is, melynek főközlőnye: a „Capitale” ugyancsak menydörgő sületlenségeket mondhatott el, mert lefoglalták érte. Más oldalról Vilmos császár egészen nyílt ellenség, így úgy mint Viktor Ernánnal; ezeknek találkozása tehát semmi reménytől nem fosztja meg a Vatikánt, sőt nem is érdekli azt.

A tapintatosság azonban nagy előnye volt kezdetűl fogva az ultramontan uraknak. Ők nem haragudnak, nem dühöngenek nyíltan, mint a „Tempo” és társai; hanem jámbor arcot vágának a dologhoz, s a divide et impera elvnd fogva gondolnak hatást gyakorolni a megfélemlített közönségre, a mely azonban átlát már a színt.

Csodálatos módon épen a kereskedelmi szerződés megújítása körül folytatandó tárgyalásokat veszik kiindulási pontul. Így például a „Voce della Verita”, az ultramontan körök ezen bevallott közlönye, ily fenyegetéseket bocsát a világra:

„Nem tudjuk, mennyire igaz, de azt beszélik, hogy az osztrák-magyar uralkodó látogatása drágán meg lesz fizetve Olaszország részéről azon új kereskedelmi szerződés által, a mely meg fog újítani teljes hasznúra a bécsi zsidóknak” (si dice, che la visita dell' Imperatore austro-ungherese sara caramente pagata dall' Italia col nuovo trattato di commercio da rinovarsi a totale beneficio degli ebrei di Vienna.)

Semmi kommentár nem szükséges e kezetteljes hanghoz. A kereskedelmi szerződés körül folytatandó tárgyalások természetét tegnapilevelben közöltem öszökkel. Iteni körökben lehetetlenek tartják, s a dolog természeténél fogva is valószínűtlen, hogy döntőhatározatot torkémének ez irányban. De, feltéve hogy ez így volna: mi következne ebből? A kereskedelmi szerződések mind Olaszországban, mind Ausztriában, mind Magyarországon a törvényhozás által ratifikáltaknak; arra az uralkodók személyes baráti érzelme nem sok befolyást ad, s így általában nem döntetvén el végelegesen Velenczében a kérdés: az ultramontanok egész fenyegetése semmi alappal nem bír. A czél csak az, hogy fellármazzák a közönséget ez irányban, a két fél közt bizalmatlan tartózkodást létesítsenek, — a mi csakugyan sikertelne is nekik sokkal jobban, mint a szélsőknek, ha szerencsére nem ismernek őket a közvélemény az Alpokon túl és innen egyaránt. Az iteni olasz sajtó nagy része méltó bosszankodással, másik része gunnyal és számalommal fogadja ezen hü erőlködést.

Az olasz sajtó még most is folyvást nagy érdekltséggel foglalkozik királyi velencei útjával. Legújabban Parmában az „Independent” egy cikkbe vonta magára a közfigyelmet, melyet majd minden lap átvett. Így szól a czikk többek közt:

„Egy véres és mély sérelmekből származott küzdelem után látjuk, mint szorít egymással kezét a két ellenfél, mint bocsát meg viszonzosan egymásnak; a megsértett és a sértő, a legyőzött és a legyőzőtt elfeledik a multat. A vér lemosott mindent. Küzdelemünk Ausztriával hosszú és rettenetes volt; egyszer legyőzve, másszor győzelmelen, mindig bátorsággal és kitartással harcoltunk, s végre is győztünk. „Ma jó az egykori ellenfél, béke és feledés gyanánt nyujtván kezét; miert

ELŐFIZETÉSI FELTÉTELEK: Ft. helyben és vidékre: Egy évre . . . 20 Ft. Negyedévre . . . 5. — Félévre . . . 10 „ Egy hóra . . . 1.80 Egy szám ára 6 krajczár o. 6.

Hirdetések a kiadóhivatal által árjegyzék szerint öszmáltatnak.

utasítanak azt vissza? Azon sajtó eljárása, a mely a vendég ellen ígiztat, sem nem melegságos, sem nem alkalomszerű. Azt mondják, hogy a császár jötte egy időszentilen tünnetes az Ausztria és Olaszország közt levő régi és új viszonyokkal szemben; de ha az így volna is, azért a királyi ügyész eljárása, midőn a lapokat lefoglalta, semmi sem egyébb, mint azon férfi emberségtudása, a ki a vendégsetet és udvariasság fenntartásában találja saját falain belül a polgárosodás első feltételét. . . .

„Az olasz népközt volt már elég módja élvezni a tulzott szenvedélyek, magán- és pártgyűlések gyümölcseit; nem az vezetett a nemzet szabadsághoz. Itt nem előtételek, magán- és pártgyűlések, hanem politikai indokok játszandják a főszerepet. Ezeket méltányolni kell s Ausztria fejedelmének lovgias elhatározását lovgiatlan tünnetessel viszonzozni egyáltalán nem lehet.”

„Mi azt akarjuk, hogy ez ne következzék be. Nem vezet semmi más, csak a kötelességérzet, a melyre hivatkozunk ma is, az adjon erőt szavainknak, mint adott erőt amnyiszor a multban. Az ébredjen fel minden polgár kebelében, hogy öntudatosan járjon el ily tapintatos igényű kérdésekkel, s maga részéről is legyen meg mindent, hogy kikerültsék országunkról a gyalázatos lap, mely néptünket az udvariatlanság bélyegével alázza meg. Ezt fontolja meg mindenki, és tegyen a szerint.”

Abból különbben, hogy e czikk oly nagy lármát ütött s amyi lapba átvettett, nehogy azt következtessék önk, hogy a hangulat megváltozott királyunk jövetelével szemben. Az nem változott egyáltalán semmit sem. A sajtóosztály valószínűleg egyszerű presiót akar ez uton is gyakorolni a kedélyekre. Azt gondolom, hogy ez is egyértelmű felesleges. Mind a közvélemény, mely tulnyomó nagy számmal igen is örvendezve fogja vámi királyunkat, mind az Olaszországban nagyon is erős rendőrség bizonyára eléggé gondoskodnak arról, hogy minden oly tény — a mely demonstratív jellegű viselne magán — megakadályoztassék.

A bécsi deméti, a melyben a király és Albrecht főherczeg közt állítólag folyt beszélgetés mondatik alaptalanak az olasz királylyal való találkozásra választandó hely iránt, nagyon jó benyomást okozott itt. Szintén az ultramontanok fondorkodásának tulajdonították az egész pársi pletykát, a kik minden föltit kielthető módon igyekeznek zavart csinálni, óhajtván természetesen a zavarosban halászni.

Egy pár új hírt kell még az ünnepekéről regisztrálnom. Az állomáson való fogadtatása ő felségének igen fényes lesz. A magán gondolákon és a királyi csónakon kívül, a melyben vonult volt be Viktor Ernánnal 1866-ban először Velenczébe, még 50 gondola lesz ott a királyi ház részéről és 12 kétevezős csónak a városról. Azonkívül a többi magán gondolák serege.

A Fenice díszelodására már tegnap megkezdődtek a próbák. A díszelodásra egy elsőrendű páholyért 900 frank fizetetik, harmadrendűért 600 frank. Nem csoda, hogy a velencei közönség kissé bosszankodik az élelmes impressarióra, a ki még ezenfelül 25,000 franknyi subventiót is szobor alá az udvar és a város részéről. Kivánják, hogy a két terület avatkozzék bele active is a dologba, s a jegyek árai a lehetőségig limitáltsanak, nehogy a közönség ki legyen zsákmányolva.

A vizonzai réten, Padua mellett történő hadi szemlére nagyban folynak az előkészületek a katonai kinstár részéről. A királyi ház nagy istállója már megépített Paduába, több mint 100 peripával. Szükség is lesz rajok, mert a paduai berkocsosok már is elvesztették a fejüket; nem tudják, hogy mennyit követeljenek. Egy kirándulás egy berkocsin legalább száz frankba fog kerülni. Tegnapi este várták a velencei állomáshoz azon pénztárak megerkezését, a melyek azon ajándékokat tartalmazták, a melyekkel az olasz király szándékozik meglepni királyunkat a vendégsetről ellátás egyik bizonyítékul. Kéjvonatok — naponta kettő — fognak érkezni Milanó és Triestből, söt egy különös kéjvonatról beszélnek, a mely Berlinből indulna ide és vissza.

A BUDAPESTI ÁRÚ- ÉS ÉRTÉKTŐZSDE ÁRJEJYZÉSEI.

(HIVATALOS.)

Table with multiple columns listing market prices for various goods, including flour, oil, and other commodities. Includes sub-sections like 'Gabona árak' and 'Kötvények'.

Table listing exchange rates and prices for various banks and financial institutions, including 'I. Ostr. államadóság' and 'II. Pénzügyminiszter.'.

Table listing prices for various types of bonds and securities, including 'VIII. Magasorsjegyek' and 'IX. Váltók'.

Advertisement for Glatz, Holzwarth és Schubert, located at Diána-fürdő, Bécs. They offer insurance, bank, and industrial services.

Advertisement for the Hungarian Consulate in Bécs, announcing a public meeting on April 18th at 10 AM.

Advertisement for 'Az érme, ásványok és régiségek' (Coins, minerals, and antiquities) by Ritka Ásványokból.

Table listing various types of bonds and securities, including 'Magasabb kamatozást nyújtó közelekedési kötvények'.

Advertisement for 'FEHÉR MIKLÓS' (White Miklós) featuring a steam engine and agricultural machinery.

Advertisement for 'Temesváry Emanuel' (Temesváry Emanuel) featuring a steam engine and agricultural machinery.

Advertisement for 'A Franklin-Társulat' (Franklin Society) regarding the publication of laws and regulations.

Advertisement for 'HUNFALVY JÁNOS' (Hunfalvy János) regarding a hand atlas of Hungary.

Advertisement for 'KÉZIKÖNYV KIR. KÖZJEGYZŐK' (Handbook for Notaries) by Dr. Dárdai Sándor and Zlinszky Imre.

Advertisement for 'MESEKÖNYVECSKE' (Fairy Tale Booklet) by Képekkel és színesített borítékkal.

Advertisement for 'PÖT-SZÓTÁR SUPPLEMENT-LEXIKON' (Pöt-Szótár Supplement-Lexikon) by Dr. Ballagi Mór and Prof. Dr. Moriz Ballagi.

Advertisement for 'KERÉKGYÁRTÓ ÁRPÁD' (Wheelwright Árpád) regarding the publication of a history of Hungary.

Vertical text on the right edge of the page, including 'Első é', 'HA', 'Franklin', 'A lap szel', 'Számláló', 'K Ö', 'Egy', 'Neg', 'Félé', 'Egy', 'Megre', 'czélszer', 'Az elő', 'kiadó-hiv', 'utca 4.', 'tében) ir', 'Könyv', 'Kiadó-hiv', 'B', 'A nép', 'ló törv', 'ma elfog', 'gyorsan', 'gyalású', 'kérdésbe', 'terjedés', 'ladásnak', 'nyomtat', 'hogy e t', 'malaszt', 'tele, az', 'sorosú', 'buzgósa', 'vény lé', 'Nánu', 'tása oly', 'gépezet', 'cált, ho', 'kódó h', 'netán j', 'ken fol', 'kötelez', 'tág fog', 'nállunk', 'sem tu', 'ezhez h', 'valószín', 'még jó', 'E', 'kezdeté', 'lása, me', 'alatt ny', 'rende', 'Köve', 'érdekű', 'javaslat', 'hajózási', 'dászati', 'a keres', 'mat és', 'a bor é', 'lyogtató', 'adóról s', 'módosít', 'A jelenl', 'E ja', 'gyorsan', 'a másod', 'hetik az', 'azoktól', 'oly jav', 'lati kiv', 'legfőbb', 'léptetné', 'fogyasz', 'határoz', 'melyek', 'írni; és', 'tethető', 'adóra v', 'mert e t', 'adminis', 'sitások', 'Figye', 'is, hogy', 'adónak', 'csoport', 'let meg', 'és jöve', 'rnt fer', 'törvén', 'lás, v', 'suk?', 'menti v', 'ménye', 'lyett, a', 'tása s', 'menti', 'A k', 'szere i', 'foglalv', 'egy-egy', 'ki. Az', 'jövede', 'latilag', 'tokra-', 'ba tar', 'kerese', 'védele', 'szárma